

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

.JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Svobodové a soudců JUDr. Ireny Šolínové a JUDr. Jana Fifyky ve věci žalobce **TAXIS PROMOTION, a. s.**, IČ 25119087, se sídlem Petýrkova 1997, 148 00 Praha 4, zast. Mgr. Ladislavem Mandíkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4, proti žalovanému ■■■. ■■■■■■■■■■, nar. ■■■■■■■■■■, bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, doručovací adresa ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■, o zaplacení 304.052,75 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 6. 2. 2014 č. j. 17C 19/2012-144, t a k t o :

- I. Rozsudek okresního soudu se **p o t v r z u j e** .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Okresní soud výrokem I shora označeného rozsudku zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalovaném domáhal zaplacení částky 304.052,75 Kč s příslušenstvím. Výrokem II nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodoval o nároku žalobce uplatněném na základě smlouvy o půjčce uzavřené mezi účastníky dne 4. 10. 2005. Žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení smluvního úroku z prodlení za rok 2008 ve výši

210.000 Kč, smluvní pokuty z částky 104.274,20 Kč v souvislosti s nedoplatkem za rok 2007 po dobu tří let nazpět, tj. od 30. 1. 2009 do 30. 1. 2012 ve výši 10 % ročně, celkem 31.282,26 Kč a smluvní pokuty ve výši 10 % ročně z částky 210.000 Kč, jejíž splatnost nastala dne 31. 1. 2009, tj. 62.770,49 Kč. K obraně žalovaného, že ke smlouvě byly uzavřeny čtyři dodatky, z nichž vyplývá, že svůj závazek z půjčky již splnil, žalobce uvedl, že žádné dodatky smlouvy neneviduje, musely být zpracovány dodatečně bez jeho vědomí a bývalý [redacted] představenstva [redacted] věděl, že není členem statutárního orgánu, neboť byl představenstvem odvolán.

Okresní soud provedeným dokazováním zjistil, že účastníci uzavřeli dne 4. 10. 2005 smlouvu o půjčce, přičemž jménem žalobce jednal [redacted] představenstva [redacted]. Na základě dodatku č. 1 z 21. 10. 2005 byla půjčka poskytnuta dne 15. 12. 2005 připsáním částky 3.000.000 Kč na účet manželky žalovaného. Smlouva obsahovala ujednání o smluvním úroku a smluvní pokutě, které byly dohodnuty způsobem popsaným v žalobě, a byla poskytnuta na dobu do 4. 10. 2012 s úrokovou sazbou 7 % ročně. Současně bylo sjednáno, že smlouvu lze měnit a doplňovat písemnými očíslovanými dodatky. Mimo dodatku č. 1 z 21. 10. 2005 byly uzavřeny dodatky č. 2 ze dne 1. 12. 2005, č. 3 ze dne 14. 12. 2005 a č. 4 ze dne 20. 12. 2005. Dodatek č. 2 nově stanovil lhůtu splatnosti, a to na výzvu věřitele nejpozději do šedesáti dnů od doručení výzvy dlužníkovi písemnou formou, dále měnil výši smluvní pokuty a rušil ujednání týkající se důsledků nesplacení dlužné částky do 4. 10. 2012. Dodatek č. 3 měnil způsob splnění závazku tak, že umožnil splacení půjčky předáním akcií společnosti Sportex, a. s., a deklaroval splnění části půjčky ve výši 2.500.000 Kč formou předání těchto akcií v počtu 100 ks, což za věřitele potvrdil [redacted]. Dodatek č. 4 ke smlouvě o půjčce ze dne 20. 12. 2005 změnil způsob splnění závazku tak, že umožnil splacení dluhu postoupením pohledávky za [redacted]. [redacted] a současně deklaroval, že tímto způsobem byla dne 20. 12. 2005 splacena zbývající část půjčky ve výši 500.000 Kč. Věřitel označil půjčku za splacenou. Tento dodatek dále doplňoval smlouvu o půjčce o ujednání, že dlužník se zavazuje uhradit věřiteli poplatek za poskytnutí půjčky 300.000 Kč v hotovosti nebo na účet věřitele, a stanovil, že dlužník se zavazuje uhradit věřiteli úrok 7 % ročně z dlužné částky od data jejího poskytnutí do jejího splacení. Smlouva byla dále doplněna o ujednání umožňující věřiteli kdykoliv v termínu do 31. 12. 2008 požadovat změnu úhrady tak, že namísto poskytnutých akcií společnosti Sportex, a. s. může věřitel požadovat část pohledávky vůči [redacted]. [redacted] ve výši 2.500.000 Kč. Další článek pak umožňoval věřiteli změnit do 31. 12. 2008 úhradu tak, že namísto předání akcií společnosti Sportex, a. s., a postoupení pohledávky za [redacted]. [redacted] lze požadovat plnění v penězích s tím, že pokud věřitel nedoručí dlužníkovi písemnou výzvu do 31. 12. 2008, možnost volby formou finančního plnění zanikne. Všechny dodatky smlouvy o půjčce byly ověřeny notářkou [redacted]. [redacted], a to dodatek č. 1 z 21. 10. 2005 dne 27. 10. 2005, dodatek č. 2 ze dne 1. 12. 2005 dne 8. 12. 2005, dodatek č. 3 ze dne 14. 12. 2005 dne 16. 12. 2005 a dodatek č. 4 ze dne 20. 12. 2005 dne 21. 12. 2005. Okresní soud dále zjistil, že podle výpisu z obchodního rejstříku byl za žalobce v období od 17. 1. 2003 do 18. 7. 2007 mj. oprávněn jednat [redacted], coby [redacted] představenstva žalobce, přičemž způsob jednání za společnost byl upraven tak, že za žalobce jedná navenek [redacted] nebo [redacted] představenstva, a to každý samostatně tak, že k obchodnímu jménu společnosti připojuje svůj podpis. Ze zápisu z jednání valné hromady ze dne 17. 1. 2003 bylo dále zjištěno, že byla konána bez přítomnosti [redacted] za přítomnosti [redacted] představenstva [redacted]. [redacted] a dalších

dvou osob. Informaci o zániku funkce [redacted] představenstva [redacted] byla do obchodního rejstříku zapsána až 18. 7. 2007 s tím, že zánik členství nastal dne 17. 1. 2003. Z výsledku svědka [redacted] soud dále zjistil, že o zániku své funkce a jednatelství za společnost se dozvěděl až na základě výmazu z obchodního rejstříku v roce 2007. V době podpisu smlouvy o půjčce se žalovaným a jejích dodatků nevěděl, že byl valnou hromadou odvolán z funkce [redacted] představenstva. Smlouvu o půjčce, její dodatky i některé další dokumenty si odvezl [redacted]. [redacted] po roce 2007. Obsah dodatků ke smlouvě ani okolnost, zda mu byly předány akcie, si již nepamatoval.

Okresní soud posoudil takto zjištěný skutkový stav podle příslušných ustanovení z. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013. Dospěl k závěru, že účastníci uzavřeli platnou smlouvu o půjčce dle § 657 obč. zák., podle které žalobce přenechal žalovanému peněžní prostředky v objemu 3.000.000 Kč. Splatnost půjčky i další podmínky jejího poskytnutí byly modifikovány celkem čtyřmi dodatky, které za žalobce podepsal statutární orgán, tj. [redacted] představenstva [redacted], který byl oprávněn jednat za žalobce až do 18. 7. 2007, kdy došlo k výmazu jeho jednatelství z obchodního rejstříku. V řízení nebylo prokázáno, že by byl žalovanému či [redacted] znám zánik tohoto jednatelského oprávnění přede dnem zápisu této skutečnosti do obchodního rejstříku, když [redacted] se valné hromady konané dne 17. 1. 2003 neúčastnil. Dodatky ke smlouvě o půjčce pak prokazují, že žalovaný závazek ze smlouvy o půjčce splnil zcela již k datu 20. 12. 2005, a to zčásti poskytnutím alternativního plnění a zčásti postoupením pohledávky žalovaného za [redacted]. [redacted]. Nebylo prokázáno, že by se žalobce k datu 31. 12. 2008 dovolal jiné formy plnění. Žaloba byla proto v celém rozsahu zamítnuta a soud se proto ani nezabýval žalovaným vznesenou námitkou promlčení. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu ve sporu, přičemž žalovaný náhradu těchto nákladů nepožadoval.

Žalobce podal proti rozsudku okresního soudu odvolání. Namítl, že soud opomenul při hodnocení skutkového stavu věci přihlídnout ke skutečnosti částečných úhrad žalovaného prokazované účty žalobce, podle nichž žalovaný zaplatil žalobci dne 3. 2. 2006 částku 9.780,80 Kč, dne 30. 3. 2006 částku 50.000 Kč, dne 27. 5. 2008 částku 206.575 Kč, dne 30. 3. 2009 částkou 80.000 Kč a dne 13. 5. 2009 částku 20.000 Kč, vždy jako splátku úroku z půjčky. Tyto důkazy podle žalobce vyvrací obsah dodatků předložených žalovaným, přičemž soud se se skutečností, že žalovaný z titulu půjčky hradil příslušenství i poté, kdy měla být půjčka včetně příslušenství uhrazena, nijak nevypořádal. Žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě bude vyhověno v celém rozsahu.

Žalovaný se v písemném vyjádření k odvolání ztotožnil se skutkovými i právními závěry prvoinstančního soudu. Ten podle něho nepřihlédl k důkazům předloženým žalobcem, protože nebyly rozhodné. Ve vyjádření dále shrnul obsah jednotlivých dodatků smlouvy o půjčce a obsah výpovědi svědka [redacted], podle níž tento svědek předal všechny listiny spolu s účetnictvím, kupními smlouvami atd. [redacted]. [redacted]. Navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu.

Odvolání bylo podáno včas subjektem k němu oprávněným (§ 201, § 204 o. s. ř.) a obsahuje způsobilé odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. b), e) a g) o. s. ř. Odvolací soud proto z jeho podnětu přezkoumal rozsudek okresního soudu včetně jemu předcházejícího

řízení, a to i z důvodů v odvolání výslovně neuplatněných (§ 212a odst. 1, § 205 odst. 2 o. s. ř.). Učinil tak v nepřítomnosti žalovaného, který dne 8. 12. 2014 v odpoledních hodinách soudu elektronickou poštou sdělil, že mu bolesti neumožňují účast u jednání, a požádal o změnu jeho termínu s tím, že lékařskou zprávu zašle dodatečně. Vzhledem k tomu, že do doby jednání ve věci nebyla odvolacímu soudu tato lékařská zpráva doručena, nemohla být důvodnost omluvy žalovaného ověřena, a proto odvolací soud jeho žádosti o odročení odvolacího jednání nevyhověl. Rozsudek okresního soudu poté shledal věcně správným.

Žalobce prvoinstančnímu soudu vytýkal, že své skutkové závěry opřel pouze o listiny předložené žalovaným, přičemž se nevypořádal s obsahem listin předložených žalobcem, které podle něho prokazují, že žalovaný se choval fakticky nikoliv dle jím předložených dodatků smlouvy o půjčce, ale dle původní smlouvy o půjčce. Tento skutkový závěr dovozuje žalobce ze skutečnosti, že žalovaný žalobci uhradil v době od 3. 2. 2006 do 13. 5. 2009 postupně pět plateb, jejichž celková výše činí 365.356,80 Kč. Okresnímu soudu lze sice vytknout, že se s těmito listinnými důkazy předloženými žalobcem nikterak nevypořádal, na druhou stranu však okresní soud v odůvodnění svého rozsudku konstatoval obsah dodatku č. 4 ke smlouvě o půjčce, podle něhož se dlužník zavázal uhradit věřiteli poplatek za poskytnutí půjčky ve výši 300.000 Kč a dále uhradit úrok ve výši 7 % ročně z dlužné částky od data poskytnutí půjčky do jejího splacení. Žalovaný se přitom při svém výsledku před prvoinstančním soudem konaném dne 19. 3. 2013 vyjádřil tak, že jím poskytnutá plnění byla hrazena jako odměna za půjčení peněz sjednaná v tomto dodatku smlouvy. Navíc z žalobcem předložených výpisů z jeho účtu je zřejmé pouze poskytnutí jednotlivých finančních částek, kdy je zřejmé, že podle variabilního symbolu, který je tvořen [REDAKCE], má jít o jeho platby, přičemž první tři platby byly poskytnuty žalovaným a poslední dvě platby byly poskytnuty [REDAKCE]. Samotné poskytnutí těchto plateb však neprokazuje bez dalšího souvislost s poskytnutou půjčkou, neboť i z obsahu jednotlivých dodatků, zejména dodatku 4 smlouvy o půjčce je zřejmé, že mezi účastníky byly i další vztahy, které však nemají žádnou přímou vazbu na předmět tohoto řízení. Ze samotného poskytnutí finančních částek žalovaným na účet žalobce v období let 2006 až 2009 tak nelze nikterak dovozovat, že by žalovaný mínil chovat se podle textu původně uzavřené smlouvy o půjčce. Jestliže žalobce dále namítá, že [REDAKCE] mu sdělil, že již nemá žádné dokumenty, tento svědek před okresním soudem vypověděl, že veškeré dokumenty předal v roce 2007 poté, kdy se dověděl o ukončení svého působení v představenstvu po nahlédnutí do obchodního rejstříku, [REDAKCE]. [REDAKCE], a to u něho doma, přičemž se jednalo o veškeré doklady, které měl svědek v držení, včetně smlouvy o půjčce a jejích dodatků. V této souvislosti nelze přehlédnout, že z obsahu spisu se podává, že [REDAKCE]. [REDAKCE] byl [REDAKCE] svědka [REDAKCE]. Tento svědek dále vypověděl jednoznačně, že s žalovaným za společnost žalobce uzavřel v roce 2005 smlouvu o půjčce a k této smlouvě byly uzavřeny tři nebo čtyři dodatky. Svědek si již nepamatoval přesný obsah těchto dodatků, což vysvětlil svými zdravotními problémy. Taktéž nelze přehlédnout, že svědek vypovídal ve věku [REDAKCE] let, a to ke skutečnostem, které se měly stát v roce 2005, tedy s odstupem devíti let. Prvoinstanční soud tedy správně vycházel z listinných důkazů svědčících o poskytnutí půjčky a o její plné úhradě, která byla stvrzena statutárním zástupcem žalobce, a v těchto souvislostech logicky nepovažoval za relevantní důkazy o platbách předložené žalobcem.

Nad rámec správných skutkových i právních závěrů prvoinstančního soudu, pro které bylo třeba žalobu zamítnout a na které se tímto odkazuje, připojuje odvolací soud i důvod další. Pokud totiž žalobce ve vyjádření ze dne 7. 10. 2012 uvádí, že [REDAKCE] v době, kdy věděl, že není členem statutárního orgánu žalobce, uzavřel kupní smlouvy na prodej nemovitostí ve vlastnictví žalobce za kupní cenu 3.000.000 Kč a tuto částku obratem půjčil žalovanému, současně potvrzuje, že pokud by tomu tak skutečně bylo, [REDAKCE] by nebyl oprávněn uzavřít nejen dodatky smlouvy o půjčce, ale ani samotnou smlouvu o půjčce. V takovém případě by však účastníky řízení nemohly zavazovat nejen dodatky smlouvy o půjčce, ale ani smlouva samotná. Pokud by tedy žalobce na základě smlouvy o půjčce, kterou by za něho bez jeho vědomí uzavřela osoba bez jednatelského oprávnění, poskytl žalovanému částku 300.000 Kč, jednalo by se o bezdůvodné obohacení žalovaného vzniklé plněním bez právního důvodu (§ 451 odst. 2 obč. zák.), přičemž povaha tohoto plnění by logicky vylučovala uplatňovat nároky, které žalobce uplatnil touto žalobou. I při průkazu nedostatku jednatelského oprávnění [REDAKCE], k němuž však v tomto řízení nedošlo, by tedy bylo třeba žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Se zřetelem k výše uvedenému byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen ve všech jeho výrocích (§ 219 o. s. ř.).

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce v odvolacím řízení neuspěl, měl by proto žalovanému nahradit v něm vzniklé náklady. Žalovanému však podle obsahu spisu žádné náklady odvolacího řízení nevznikly, a proto nebylo právo na jejich náhradu přiznáno žádnému z účastníků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

V Hradci Králové dne 9. prosince 2014

JUDr. Alena Svobodová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]